

Degeaba bați la ușă, toamnă

Emilia Plugaru

Să nu m-ademenеști cu vinul
Și cu aroma de gutui,
Cât ești de mândră, de bogată
Te rog frumos să nu-mi mai spui...

Să nu-mi mai amintești de plânsul
Și cântul trist de chirieci,
Eu știu prea bine că pustiul
Rămâne-n urma ta când pleci.

Să nu mi te așterni în cale
Cu frunze galbene și moi,
Căci nu mă minți, după o vreme
Aduci doar burnițe și ploi.

Degeaba bați la ușă, toamnă,
Cu stropii tăi mărunți și reci,
De pragul casei nu te las,
Nu mi te las curând să treci.